

Jei į trečiąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

- Ar Direktyvos (ES) 2015/2302 5 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad tuo atveju, kai šalys abipusiu susitarimu po kelionės paslaugų paketo sutarties sudarymo pakeičia (adaptuoja, „perrašo“) jos sąlygas, pavyzdžiui (kaip šioje byloje), dėl atskirų kelionės paslaugų, kaip jos suprantamos pagal 5 straipsnio 1 dalies a punktą, pavyzdžiui, pervežimo paslaugų, maršruto ar kelionės datos, iš naujo arba iš dalies (net jei „perrašymas“ tam įtakos neturi) turi būti pateikta arba atnaujinta visa ikisutartinė informacija, kuri turi būti pateikta keliautojui?

(¹) 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2302 dėl kelionės paslaugų paketų ir susijusių kelionės paslaugų rinkinių, kuria iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2011/83/ES bei panaikinama Tarybos direktyva 90/314/EEB (OL L 326, 2015, p. 1).

2023 m. birželio 9 d. Augstākā tiesa (Senāts) (Latvija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje SIA A / C, D, E

(Byla C-365/23, Arce (¹))

(2023/C 296/23)

Proceso kalba: latvių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Augstākā tiesa (Senāts)

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė ir ieškovė pirmojoje instancijoje: SIA A

Kitos kasacinio proceso šalys ir atsakovai pirmojoje instancijoje: C, D, E

Prejudiciniai klausimai

- Ar verslininko, profesionaliai užsiimančio sportininkų ugdymu ir rengimu, ir nepilnamečio, kuriam atstovauja jo tėvai ir kuris sudarant sutartį nevykdė profesionalios veiklos atitinkamoje sporto šakoje, sutartis dėl paslaugų, susijusių su parama ugdant sportininką ir jam siekiant karjeros, teikimo patenka į 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (²) taikymo sritį?
- Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai, ar pagal Direktyvą 93/13 draudžiama nacionalinė jurisprudencija, kurioje šią direktyvą į nacionalinę teisę perkeliantys teisės aktai aiškinami taip, kad juose įtvirtintos vartotojų teisių apsaugos nuostatos taip pat taikomos ir tokioms sutartims?
- Jeigu į pirmąjį arba antrąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar nacionalinis teismas gali vertinti sutarties sąlygos nesąžiningumą pagal Direktyvos 93/13 3 straipsnį tuo atveju, kai toje sąlygoje nustatyta, kad už sutartyje nurodytų paslaugų, susijusių su parama ugdant tam tikros srities sportininką ir jam siekiant karjeros, teikimą jaunas sportininkas išipareigoja sumokėti atlygį – 10 % pajamų, kurias jis gaus per ateinančius 15 metų, ir gali nelaikyti tokios sąlygos viena iš tų sąlygų, kurių nesąžiningumo vertinimas nėra atliekamas pagal Direktyvos 93/13 4 straipsnio 2 dalį?
- Jeigu į trečiąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar sutarties sąlyga, kurioje numatyta, kad už sutartyje nurodytų paslaugų, susijusių su parama ugdant sportininką ir jam siekiant karjeros, teikimą jaunas sportininkas išipareigoja sumokėti atlygį – 10 % pajamų, kurias jis gaus per ateinančius 15 metų, turi būti laikoma išdėstyta aiškia ir suprantama kalba, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 93/13 5 straipsnį, atsižvelgiant į tai, kad sudarant sutartį jaunas sportininkas neturėjo aiškios informacijos apie teikiamos paslaugos vertę ir už tą paslaugą mokėtiną sumą, leidžiančios įvertinti galimas finansines pasekmes jam?

5. Jeigu į trečiąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar sutarties sąlyga, kurioje nustatyta, kad už sutartyje nurodytų paslaugų, susijusių su parama ugdant sportininką ir jam siekiant karjeros, teikimą jaunas sportininkas išsipareigoja sumokėti atlygį – 10 % pajamų, kurias jis gaus per ateinančius 15 metų, pagal Direktyvos 93/13 3 straipsnio 1 dalį turi būti laikoma sąlyga, dėl kurios atsiranda didelis neatitikimas tarp iš sutarties kylančių šalių teisių ir pareigų vartotojo nenaudai, atsižvelgiant į tai, kad šioje nuostatoje suteiktos paslaugos vertė nesusieta su vartotojo išlaidomis?
6. Jeigu į penktąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar nacionalinio teismo sprendimu, kuriuo suma, kurią vartotojas gali būti įpareigotas sumokėti paslaugų teikėjui, sumažinta iki faktinių išlaidų, paslaugų teikėjo patirtų teikiant paslaugas vartotojui pagal sutartį, dydžio, pažeidžiami Direktyvos 93/13 6 straipsnio 1 dalyje numatyti reikalavimai?
7. Jeigu į trečiąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai ir jeigu sutarties sąlygos, kurioje numatyta, kad už sutartyje nurodytų paslaugų, susijusių su parama ugdant sportininką ir jam siekiant karjeros, teikimą vartotojas išsipareigoja sumokėti atlygį – 10 % pajamų, kurias jis gaus per ateinančius 15 metų, nesąžiningumas nėra vertinamas pagal Direktyvos 93/13 4 straipsnio 2 dalį, ar nacionalinis teismas, patvirtinęs, kad atlygio dydis yra akivaizdžiai neproporcingas paslaugų teikėjo indėliui, vis dėlto gali pripažinti tokią sutarties sąlygą nesąžininga remdamasis nacionaline teise?
8. Jeigu į septintąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar tuo atveju, kai sutartis su vartotoju sudaryta tuo metu, kai Direktyvos 93/13 8a straipsnis dar nebuvo įsigaliojęs, reikia atsižvelgti į valstybės narės pagal šios direktyvos 8a straipsnį Europos Komisijai pateiktą informaciją apie nuostatas, valstybės narės priimtas pagal tos direktyvos 8 straipsnį, ir, jeigu taip, ar nacionalinių teismų jurisdikciją riboja informacija, kurią šios valstybės narės pateikė pagal Direktyvos 93/13 8a straipsnį, jei valstybė narė nurodė, kad jos teisės normos nėra platesnės apimties nei toje direktyvoje nustatyti minimalūs standartai?
9. Jeigu į pirmąjį arba antrąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, kokią reikšmę teisės aktų, kuriais Direktyvos 93/13 nuostatos perkeltos į nacionalinę teisę, taikymui, atsižvelgiant į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 17 straipsnio 1 dalį, siejamą su šios Chartijos 24 straipsniu, turi tai, kad tuo metu, kai buvo sudaryta 15 metų galiojanti atitinkama paslaugų teikimo sutartis, jaunas sportininkas buvo nepilnametis, todėl šią sutartį nepilnamečio vardu sudarė jo tėvai, nustačius nepilnamečio pareigą mokėti atlygį – 10 % visų jo pajamų, gautų per ateinančius 15 metų?
10. Jeigu į pirmąjį arba antrąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai, ar, atsižvelgiant į tai, kad sporto veikla patenka į Sąjungos teisės taikymo sritį, su nepilnamečiu jaunuoju sportininku sudaryta 15 metų trukmės paslaugų teikimo sutartis, kurią jo vardu sudarė tėvai ir pagal kurią nepilnametis privalo mokėti atlygį – 10 % visų pajamų, gautų per ateinančius 15 metų, pažeidžia Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 17 straipsnio 1 dalyje, siejamoje su šios Chartijos 24 straipsnio 2 dalimi, įtvirtintas pagrindines teises?

(¹) Šios bylos pavadinimas išgalvotas. Jis neatitinka jokios bylos šalies tikrojo vardo, pavardės ar pavadinimo.

(²) OL L 95, 1993, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288.

**2023 m. birželio 13 d. Højesteret (Danija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje
EN / Udlændingenævnet**

(Byla C-375/23, Meislev (¹))

(2023/C 296/24)

Proceso kalba: danų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Højesteret

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantas: EN

Kita apeliacinio proceso šalis: Udlændingenævnet